

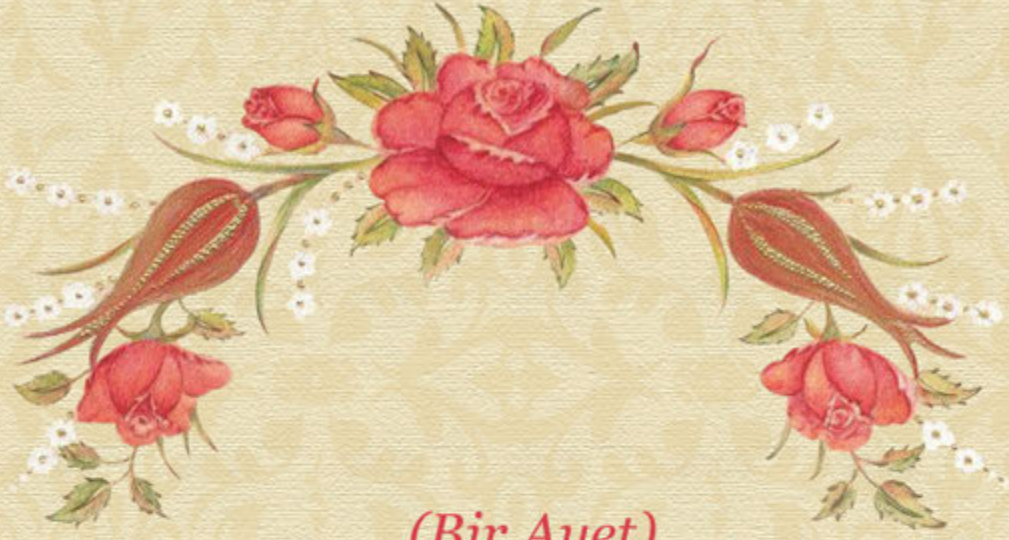
ISSN:2791-9609

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ekidir.
EKİM 2024 / Yıl: 31 - Sayı: 288

(Bir Ayet)

“Namazı tam kılın, zekâtı hakkıyla verin, rükû edenlerle beraber rükû edin.” (2/Bakara, 43)

(Bir Hadis)

*“Veren el, alan elden üstündür.”
(Buhârî, Zekât,18)*

Editör'den Merhaba

Çocuklarımıza Hoşgörü Değerini Nasıl Öğretiriz?

Çocuklara hoşgörü değerini öğretmek, aile ortamında başlar ve büyük önem taşır. Aile, çocuğun gelişiminde en etkili kurumdur ve anne-babaların tutumları, çocuk üzerindeki etkileriyle şekillenir. Hoşgörü, sevgi ve kabul içeren mütevazı bir tutumla gelişir. Aile, çocuğun ihtiyaçlarına duyarlı olmalı, onun iradesine saygı gösterip yaşına uygun kararlar almasına teşvik etmelidir. Önemli konularda çocukla tartışarak görüşlerine değer vermek, dil alışverişine imkân tanımak, sağlıklı bir iletişim kurmak önemlidir.

Hoşgörülü bir ortamda yetişen çocuk, kendine güvenen, saygılı ve sorumluluk sahibi bir birey olur. Bu tür bir eğitim, çocuğun sosyal hayatta başarılı olmasına, olumlu davranışlar sergilemesine ve sorunları uzlaşarak çözmesine katkıda bulunur. Ancak aşırı hoşgörü ve düşkünlük, çocuğun bencillik geliştirmesine ve sosyal uyumda zayıflığa yol açabilir. Bu durumda çocuk, kendini merkezde görek diğerlerinin dikkatini çekmeye çalışır ve ailesine karşı saygısını kaybeder.

Hoşgörüyü kazandırmak için çocuklarla açık iletişim kurmak gereklidir. Hoşgörünün anlamını ve hangi durumlarda hoş görülebileceği anlatılmalı, hikâyeler ve oyunlarla pekiştirilmelidir. Adil olma, saygı gösterme ve hak savunma bilincinin aşılması önemlidir. Çocuklara çevrelerine duyarlı olmayı öğretmek, onların bencil olmalarını engeller. Ayrıca, insanları damgalamaktan kaçınmak ve müzik, edebiyat gibi etkinliklerden yararlanmak hoşgörü eğitiminde faydalı olabilir.

Ebeveynlerin davranışları, çocuklar için rol modeldir. Ailede hoşgörü ve farklılıklara saygı varsa, çocuklar da bu değerleri benimser. Aile içindeki iletişimi gözden geçirmek, farkında olmadan yapılan hoşgörüsüzlükleri tespit etmek için önemlidir. Farkındalık, hoşgörü eğitiminde temel bir unsurdur. Aşırı rekabetçi davranışlardan kaçınarak işbirliği ve girişimciliği teşvik etmek, olumlu bir sosyal ortam yaratır.

Çocuklara akademik başarı kadar hoşgörü, saygı ve sorumluluk gibi değerlerin de önemli olduğunu hissettirmek gerekir. Tartışmalı konularda kendi görüşlerini ifade edebilmelerine fırsat tanımak, eleştirel düşünmeyi teşvik eder. Kendi düşüncelerinin tek gerçeklik olduğu iddiasının hoşgörüsüzlüğün nedenlerinden biri olduğunu unutmamak gerekir. Çocuklara değerli ve özel olduklarını hissettirmek, karar alma süreçlerine dâhil etmek, hoşgörülü bireyler yetiştirmek için önemlidir.

ISSN: 2791-9609

Çocuk

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
EKİM 2024 Yılı: 31 Sayı: 288

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulüsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
M. Nazmi DEĞİRMENÇİ
Hulusi KESKİNTEPE

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulüsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

2

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

İçindekiler

Peygambersiz Din Olur mu?	4
Sırrı ER	
Yeni Komşu.....	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Hayvanları Tanıyalım / Penguenler.....	8
Hamidullah HALICI	
Hoşgörülü Olmak.....	10
Naciye BEYZA	
Camgöz Bağbozumu ve Üç Porsuk.....	12
Raziye SAĞLAM	
Yaz Tatilinde.....	14
Erbay Kücet	
Dinozorumun Saklandığı Yer	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Sivas	18
Tarihte İlginç Vakıflar /	
Fakirlerin Vergisini Ödeyen Kadın Vakıf.....	20
Nisa ERCİYES	
Kurum Dökülmüş Çiçekler	22
Mustafa AKGÜN	
Hoşgörülü Olmak.....	24
Erdal KARASU	
Bir Nasihat İki Yol.....	26
E. Esra ŞAHİN	
Hoşgörülü Kedi.....	28
Seda Bayrak DURGUT	
Yoksa O Bir Medyum muydu?.....	30
Sibel U. ÖZDEMİR	
İlginç Bilgiler	32

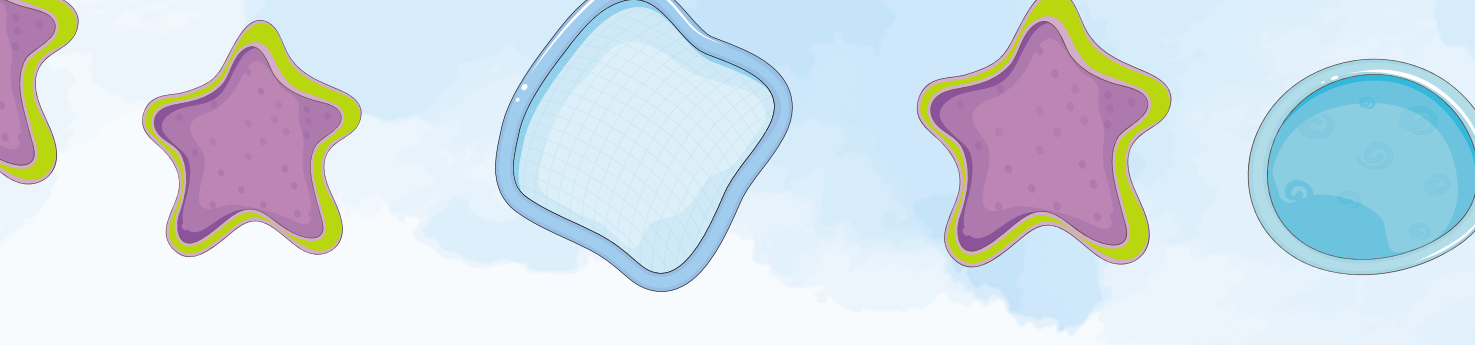

Peygambersiz Din Olur mu?

4

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Sevgili çocuklar;

İlk insan ve ilk peygamber Hz. Âdem' den günümüze kadar geçen zamanda iyilerle kötüler arasındaki mücadele devam etmektedir. Hakkı savunanlar ve doğru yoldan ayrılmayanlar ile Şeytanın istek ve arzularına itaat edenler arasında bitmek bilmeyen mücadele ve savaşlar devam etmektedir ve kıyamete kadar devam edecektir.

Şeytan ve askerleri insanları yanlış yollara sürüklemek için her yola başvurmaktadırlar. Eskiden ateistler vardı şimdi de deistler çıktı. Deistler peygambere inanmıyorlar. Onun getirdiği Kur'an-ı Kerim'e de...

Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de Nahl Suresi, 36.ayette şöyle buyuruyor:"And olsun ki, her ümmete 'Allah'a kulluk edin, azdırıncılardan kaçının.' diyen peygamberler göndermişizdir."

Din; Yüce Allah'ın, insanları iyiliğe yönleltmek ve kötülükten alıkoymak için, peygamberleri vasıtasıyla bildirdiği emir ve yasaklardır.

Allah, dinin kurallarını insanlara peygamberler aracılığıyla bildirmiştir. Müslümanlığın temel şartlarından biri de peygamberlere inanmaktır. Peygamberler, Allah ile kulları arasında bir elçidir, aracıdır.

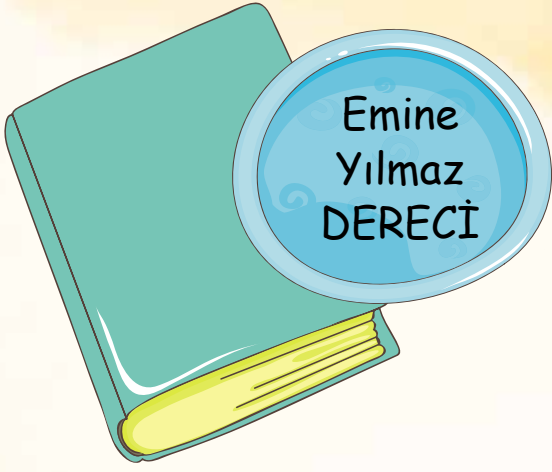
Allah, insanlar arasından seçtiği bazı kişilere bu önemli görevi vermiştir. Onlar aracılığıyla, yapmamızı istediği emirlerini ve bilgileri insanlara ulaştırmıştır.

Peygamberler, doğru yoldan sapmış insanlara, Allah'ı ve onun dinini anlatmışlardır. Karşılaştıkları birçok zorluğa rağmen, görevlerini yerine getirmişlerdir.

Allah, yarattığı ilk insandan bu yana her topluluğa peygamber göndermiştir. Eğer peygamberler olmasaydı, insanlar Allah'ı ve onun dinini bütün yönleriyle öğrenemezlerdi. Bu bakımdan, insanların iyiyi, doğruyu, gerçeği ve güzeli öğrenebilmeleri için, her dönemde peygamberlere ihtiyaç duyulmuştur.

Bütün peygamberlerde bulunan ortak özellikler şunlardır:

- Peygamberler, Allah'tan gelen bütün emirleri insanlara bildirir ve açıklarlar.
- Peygamberler, her yönden kendisine güvenilir, dürüst insanlardır.
- Peygamberler, asla yalan söylemeyen doğru insanlardır.
- Peygamberler, son derece zeki ve akıllı insanlardır.
- Peygamberler, günah işlemekten uzak, üstün ahlâkî değerlere sahip insanlardır.

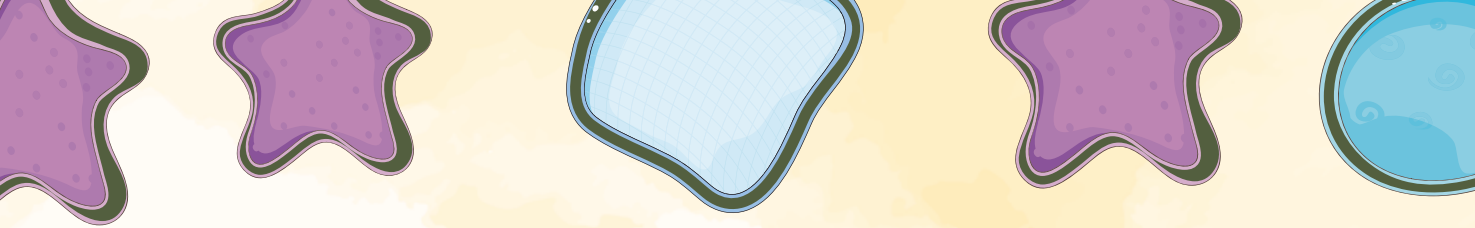

Yeni Komşu

6

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Ağaçkakan yeni yapacağı yuva için güzel bir köknar ağacı arıyordu. Henüz istediği gibi bir ağaç bulamamıştı. Ormanın üstünde bir süre uçtu. Koca koca ağaçlarının bulunduğu bir alana geldi. Küçük bir dere gözüne çarptı. Derenin şırıltısı hoşuna gitti. Çevreyi incelemeye başladı. Burası gözden ırak, köye uzak bir bölgeydi. Buna sevindi. Orta yaşlı uzun bir köknarı gözüne kestirdi. Yeni yuvasını yapacağı yeri belirleyip başladı ağaca gagasıyla vurmaya. Tık tık tık!

Köknar ağacının yan tarafında kocaman bir kestane ağacı vardı. Üzerinde Sincap ailesi yaşıyordu. Sincap ailesi tık tık seslerini duyup başlarını yuvadan dışarıya çıkardılar. Anne sincap;

- Sesleri çıkaran bir ağaçkakan. Anlaşılan yeni komşumuz ağaçkakanlar olacak.

Yavru sincaplar merakla ağaçkakanı seyretmeye başladılar. Tık tık sesleri ormanın dört yanından duyuluyordu. Yavru-
lardan biri;

-Anne, tık tık sesleri kulaklarımı tırmalıyor. Biz nasıl uyuyacağız?

-Birkaç güne kadar yuvasını yapacaktır. Biz de bu seslere katlanacağız. Bu kadar

yakınında bir sincap ailesinin yaşadığından belki de haberi yoktur. Yuvamız ortalıkta bir yerde değil ki görsün. Hem yeni komşularımıza karşı bu konuda hoşgörülü olmalıyız. İleride onların yavruları ile oyunlar oynamak istemez misiniz?

-İsteriz elbette.

Birkaç gün tık tık sesleri devam etti. Ağaçkakan yuvasını yapınca içine yerleşti. Bir ara gözü kestane ağacına ilişti. Baktı ki orada sincap ailesi var. Onlara seslendi;

-Ev yapma telaşından sizleri fark etmedim. İstemedim sizleri rahatsız ettim ise özür dilerim.

Anne ve baba sincap;

-Hoş geldiniz yeni komşularımız. Birlikte bu güzel ormanda hep birlikte huzur içinde yaşayacağız.

-Hoş bulduk. Sizin gibi hoşgörülü komşularımız olduktan sonra burası bize en huzurlu yuva olacak. Anlayışınız için teşekkür ederiz.

Aradan haftalar geçti. Ağaçkakanın da yavruları oldu. Sincap yavruları, ağaçkakan yavrularını sık sık ziyarete gidip onlarla hoş vakit geçirdiler.

Hamidullah
HALICI

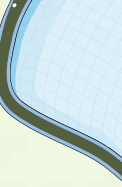
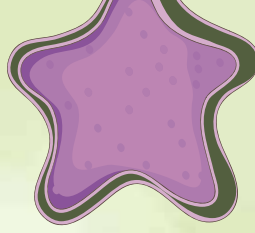
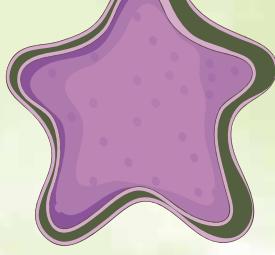
Hayvanları Tanıyalım

Penguenler

8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Dünyamızın en ilginç hayvanlarından olan penguenler uçamayan fakat yüzme kabiliyetleri çok yüksek olan, dimdik durabilen, perde ayaklı deniz kuşlarıdır.

Güney Kutbu, Yeni Zelanda, Avustralya, Güney Amerika, Güney Afrika ve Galapagos Adaları'nın kıyılarında yaşarlar.

Penguenlerin en irileri olan İmparator penguen 45 kg ağırlığa ulaşır. Sıcak bölgelere doğru gidildikçe boyları küçülür.

Tüyleri kuş tüyelerine hiç benzemez. Sırtları siyah veya gri, karın kısımları beyaz ince ve pulsu tüylerle örtülüdür.

Türler birbirinden, başlarındaki renkli tüyleriyle ayrılır. Kuyrukları kısa ve ayakları vücutlarının gerisinde olduğundan rahatlıkla dimdik ayakta durabilirler.

Denizde, saatte 10 deniz mili hızla yüzebilirler. Hatta gerektiğinde bu hızlarını iki katına çıkarabilirler.

Penguenler en çok balık türlerini yerler. Bunların arasında küçük balıklar, sardalyalar, hamsiler, morina ve fener balıkları yer alır. Ayrıca kabuklu canlılar arasından yengeç ve karidesi tüketebilirler.

Büyük penguenlerse küçüklere göre daha derin dalış yapabildikleri için kalamar ve mürekkep balığı yiyebilirler.

Ortalama yaşam süreleri 20 yıldır. Yumurtlayarak çoğalan penguenlerin kan dolaşımı, kanatlarını aşırı soğuk tutacak şekilde ayarlanmıştır, böylece vücut ısısını korurlar ve ayakları üşümez.

Avustralya ve Yeni Zelanda'nın küçük mavi pengueni, Antarktika'nın imparator pengueni, kral penguen, sarı gözlü penguen derken onlarca çeşit penguen türünden bahsetmek mümkündür.

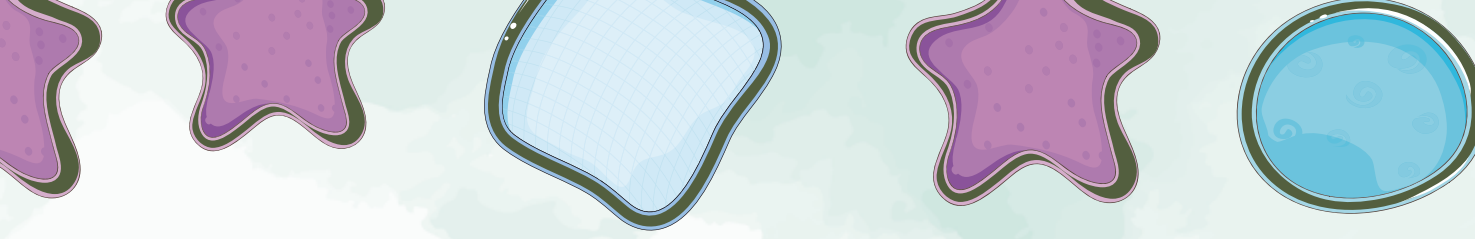
Naciye
BEYZA

HOŞGÖRÜ DEĞER VERMEKTİR

10

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Hoşgörü; insanın kendinden farklı düşünen inanç ve davranışlarda bulunan kişilere karşı saygılı, sevecen olması hâlidir. Hoşgörü hiçbir menfaat gözetmeksizin insanlara yardımcı olmaktır. Hoşgörü bir vurdumduymazlık değildir. Hoşgörü anlayışlı olmanın adıdır, sevginin yoludur. Hoşgörü kendimizi bilmektir. Hataları düzeltmeye çalışmaktır.

Peygamberimiz (s.a.v.)'in ahlâkî özelliklerinden biri de hoşgörü sahibi olmasıydı. Hoşgörü kavramının içinde dürüstlük vardır, sevgi vardır, saygı vardır. Her şeyden önce doğru olanı yapmak ve ahlâkî kurallara uymak vardır. Hoşgörü, insanların hatalarını anlayışla karşılayabilmektir. Her insan bize karşı veya çevresine karşı bilerek veya bilmeyerek hata yapabilir. Bizler de diğer insanlardan farklı değiliz. Bizim de hatalarımız, yanlışlarımız, zaaflarımız mutlaka vardır.

Bir insana, bir arkadaşımıza karşı bir hata yaptığımızda çoğu defa pişman oluruz ve özür dileriz. Affedilmek bizi mutlu eder ve aynı hatayı yapmamak için kendi kendimize söz veririz. Aynı zamanda hata yaptığımız kişi bizi hoş gördüğü için ona olan saygımız ve sevgimiz artar. Eğer biz de insanları anlayışla karşılar, hatalarını hoşgörü ile karşılasak, onlar da bizim hakkımızda daha güzel düşünecek, aynı hatayı yapmayacak, bizi sevecek ve sayacaktır. Hoşgörü insan ilişkilerinin temelidir.

Bugün her zamankinden daha fazla hoşgörüyü ihtiyacımız olduğunu görmekteyiz.

Trafikte, sokakta, okulda, işyerinde, ailede kısaca insanın olduğu her yerde hoşgörü yoksa anlaşmazlık, güvensizlik, tartışma gibi olumsuzlukları görebiliyoruz. Bu hatalı ve yanlış davranışların sebebi insanların birbirine karşı olan sevgi ve saygı eksikliğidir. Bunun tedavi yolu ise sevgiyi-saygıyı aramak, yaşamak, uygulamaktır. Daha doğrusu hoşgörülü olabilmektir.

Hoşgörülü kişide empati yapabilme özelliği vardır. İnsanların hata yapabileceğini kabul eder. Her zaman kendisinin haklı olmayacağını bilir. Hoşgörülü olduğumuz ölçüde birbirimizi anlayabilir, birbirimize saygı gösterebiliriz. Hoşgörünün olmadığı yerde önyargılar ortaya çıkar. Çevremizdeki insanların farklılıkları bizim sosyal zenginliğimizdir. Hoşgörülü insanlar daha huzurlu, daha mutludur. Çevresindekiler ona her daim güvenir, inanır ve saygı duyar.

Sevginin, saygının ve hoşgörünün olduğu yerde de kıskançlık, öfke, kızgınlık, önyargı, farklı görme olmaz. Bizler her birimiz bu toplumun birer üyesiyiz. Onun için diğer üyeleri önemsiz ve gereksiz göremeyiz.

Hoşgörü; değer vermektir, anlayışlı karşılamaktır, ayıpları-kusurları kapatmaktır, alay etmemektir, hafife almamaktır, affedici olmaktır, lakap takmamaktır, tahammül edebilmektir, uyumlu olmaktır. Hoşgörü yaşamımızı kolaylaştırır, her türlü zorluğu aşmamıza, barış içinde huzurlu ve güvenli yaşamamıza yardımcı olur.

Raziye
SAĞLAM

Camgöz Bağbozumu ve Üç Porsuk

12

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Sevgili çocuk dostlarım;

Hafize Teyze bu bağbozumunda, üzüm bağlarını durumu iyi olmayan köylülerle paylaşmaya karar verdi. Bugün de üzümler toplanacak. Bütün köylülerin gelmesiyle birlikte; türküler, şarkılar söylenerek bağlara varıldı. Bizden önce giden kâhya ile diğer çiftlik çalışanları, kazanları kurup yemekleri yapmaya başlamışlardı bile. Diğerleri ise neşe içinde üzümleri toplamaya başladılar.

Onlar bu şekilde eğlenerek üzümleri toplarken, biz de Uzun Kulak'la etrafta koşup oynamaya başladık. Çok geçmeden, bağın biraz dışında toprakta bir hareketlenme gördük. Merakla yaklaşırken bir porsuk telaşla topraktan çıktı ve bizi görünce gülererek selam verdi. Ben vahşi olduğunu bildiğim için biraz korktum ve geri çekildim. Porsuk korktuğumu görünce, bu defa kahkahalarla güldü ve

- Hey Sarı Tüylü! Benden korkmana gerek yok, diye neşeli bir sesle bağırdı.

- Adım Camgöz,dedim. Hem sen vahşi değil misin? Neden korkmayım ki?

- Evet, porsuklar genelde vahşidir ama ben ve iki kardeşim kimseye zarar vermeyiz,derken toprağın altından aynı kendisi gibi iki baş daha göründü. Sonra da tamamen çıktılar. Onlar da ilk çıkan porsuk gibi çok güler yüzlüydü. Sonradan çıkanlardan biri;

- Aksine biz iyilik yapmak için uğraşırız.

Hafize Teyze'nin bağındaki üzümler, nasıl bu kadar güzel oldu sanıyorsunuz?

Biz merakla yüzlerine bakınca diğeri?

- Bağa yabancı bir hayvan girmesin diye hep nöbet tuttuk.

Uzun Kulak şaşkınlığını gizleyemedi ve gözlerini faltaşı gibi açarak;

- Nasıl yani, diye hayretle sordu.

Porsuklar bizim şaşkınlığımızdan keyif alır gibi daha çok güldüler ve ilk gördüğümüz porsuk;

- Arkadaşlar, kışın bizim yiyecek bulamadığımız bir zamanda, Hafize Teyze'yle bir adam geldi ve bizim yuvaların önüne et, tavuk gibi yiyecekler koydular. Onlar o gün o yiyecekleri getirmeseydi, belki de biz açlıktan ölecektik. Daha sonra kar kalkana kadar her gün geldiler. Biz de, en zor zamanımızda yardım eden Hafize Teyze'nin bağlarını korumak istedik.

İyilik dolu bu bağbozumunda, herkes çok mutlu oldu. Biz de üç porsuk arkadaşımızla unutamayacağımız bir gün geçirdik. Her yönden çok bereketli bir gün oldu. Eve dönerken Uzun Kulak;

- Camgöz gördün mü bak! İyilik hep iyiliği getiriyor,dedi.

Haklıydı.

Görüşmek üzere çocuklar, hoşçakalın..

Yaz Tatilinde

Yasin ile Burak, yaz tatillerinde güneşin batışına kadar süren top oyunları ve gecenin geç saatlerine kadar devam eden koşuşturmacalarla tanınırdı. Ancak bu yaz, onlar için oldukça farklı bir başlangıç yapacaktı. Mahallelerindeki camide düzenlenen Kur'an kursuna katılmaya karar vermişlerdi. Camideki hocaları, sadece Kur'an öğretmekle kalmayıp aynı zamanda İslam tarihi hakkında ilginç anekdotlarla dersleri renklendiriyordu.

Bir gün, cami hocası Yasin ve Burak'a ve diğer çocuklara bir teklifte bulundu. Türkiye'ye yeni gelmiş Filistinli çocuklara ev sahipliği yapmalarını istedi. Hoca, bu çocukların İsrail'in baskısından kaçarak buraya sığındıklarını ve yardıma ihtiyaçları olduğunu anlattı. Yasin ve Burak, bu fikre hemen sıcak baktılar; hem yeni arkadaşlar edinme fırsatı bulacaklar hem de onlara yardım edebileceklerdi.

Birkaç gün sonra, caminin bahçesine gelen minibüsün içinden onlarca Filistinli çocuk indi. Her birinin yüzünde hem bir merak hem de hafif bir çekingenlik vardı. Mahalle çocukları sıraya girerek Filistinli misafirlerini karşıladı. Yasin, hocalarının öğrettiği Arapça selamlaşma cümlesi "ehlen ve sehlen" ile ilk selamı verdi. Bu sıcak karşılaşma, her iki tarafın da yüzünde tebessümler oluşturdu.

Öğle namazını birlikte kıldıktan sonra, Yasin ve Burak, yeni arkadaşları Ömer ve Muhammed Ali'yi evlerine götürmeye başladı. Yasin'in evine giden Ömer, yeni bir ortamda olmanın heyecanı içindeydi. Yasin'in annesi, onlara özel olarak hazırladığı yemekleri sunarken, Ömer ailesini özlediğini ama burada da kendini güvende hissettiğini anlattı.

Burak'ın evinde ise Muhammed Ali, Burak'ın ailesiyle hızlıca kaynaştı. Onların güler yüzü ve samimiyeti, Muhammed Ali'nin yüzünde hafif bir gülümseme yaratmıştı. Akşam yemeği sırasında, Muhammed Ali, Filistin'de yaşadığı zorluklardan ve oradan kaçış hikâyesinden bahsetti. Bu hikâyeler, Burak'ın ailesinin gözlerini doldurdu ve onların da yardım etme arzusunu daha da artırdı.

Yaz tatili boyunca Yasin ve Burak, Ömer ve Muhammed Ali'yle derin bir dostluk kurdu. Birlikte oyunlar oynadılar, mahalledeki diğer çocuklarla futbol maçları düzenlediler

ve birlikte Kur'an derslerine devam ettiler. İki kültür arasındaki bu karşılıklı öğrenme ve paylaşım, her iki taraf için de unutulmaz bir deneyim oldu.

Yasin ve Burak, Ömer ve Muhammed Ali ile son günlerini dolu dolu geçirdiler. Birlikte fotoğraflar çektiler, hatıra eşyaları verdiler ve gelecekte de iletişimde kalmak için adres ve telefon numaralarını değiştirdiler. Her iki taraf da bu ayrılığın geçici olduğuna ve bir gün tekrar bir araya geleceklarine dair umutlarını koruyordu.

Ayrılık günü geldiğinde, cami cemaati ve mahalle sakinleri, Filistinli çocukları uğurlamak için cami bahçesinde toplandı. Gözyaşları ve kucaklaşmalarla dolu bir veda töreni yapıldı. Çocuklar, Türkiye'de bulduklarını süre boyunca öğrendikleri birkaç Türkçe kelime ve cümleyle teşekkürlerini ifade ettiler. Yasin ve Burak, arkadaşlarının minibüse binerken el salladılar ve onların güvenle ailelerine kavuşmaları için dualar ettiler.

Ömer ve Muhammed Ali'nin minibüsü uzaklaştıkça, Yasin ve Burak, bu deneyimin onları nasıl değiştirdiğini ve dünyaya dair görüşlerini nasıl genişlettiğini düşündüler. Gerçekten de bu yaz, onlar için sadece bir tatil değil, hayatları boyunca taşıyacakları değerli derslerle dolu bir dönem olmuştu. Onlar artık sadece mahallelerinde değil, dünya üzerindeki başka yerlerde de dostluklarının ve etkilerinin yayılabileceğini biliyorlardı.

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Dinozorumun Saklandığı Yer

Kitabın adı: Dinozorumun Saklandığı Yer

Yazar: Mert Arık **Çizer:** Serdar Turali

Yayınevi: Timaş Yayınları **Yayın yeri ve yılı:** İstanbul/2024

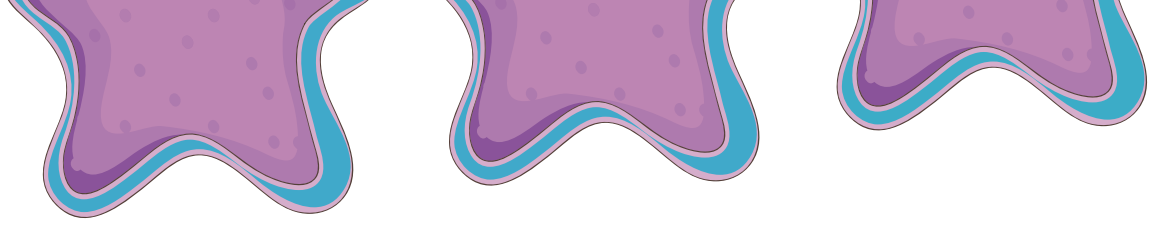
Sayfa sayısı: 31 **Yaş aralığı:** 8+

İşlenen konular: kitap, kütüphane, kitaplar sayesinde kurulacak yeni dostluklar...

16

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Yeni dünyalar keşfetmek, yeni maceralar yaşamak, yeni dostluklar kurmak, farklı yerleri dolaşmak ne bileyim mesela uzaya gitmek ne güzel olurdu değil mi sevgili çocuklar? Peki, bu mümkün mü ne dersiniz? Bütün bunları yapabilmemiz için çok ama çok zengin olmamız lazım herhalde... Sizin fikriniz nedir? Aslına bakarsanız hiç de öyle değil. Yukarıda söylediklerimi parasız da yapmak mümkün. Gülmeyin canım... Parasız simit almak bile mümkün değilken nasıl olur da dünyanın bir ucuna gidip başka insanları tanıyabiliriz, nasıl olur da uzaya gidebiliriz, dediğinizi duyuyor gibiyim. Öğretmenleri henüz okula başlayan Atlas ve arkadaşlarına da bu cümleleri söylediğinde onlarda çok şaşırmıştı. Yeri gelmişken hemen söyleyeyim Atlas sizlere tanıtacağım "Dinozorların Saklandığı Yer" adlı kitabımızın kahramanı, sürprizleri de çok seviyor. Öğretmenleri ders zili çalıp da sınıfa girdiğinde Atlas ve arkadaşlarına okumayı öğrendiklerinde onları büyük sürprizlerin beklediğini söylüyor. Herkes çok şaşıyor. Atlas bu sürprizleri merak ediyor ve öğretmeninden daha açık bilgiler almak için hemen parmağını kaldırıp biraz bahsetmesini istiyor. Öğretmeni de Atlas ve arkadaşlarının merakını gidermek için açıklama yapıyor. Öncelikle onların okumayı öğrenmesiyle birlikte akıllarına gelebilecek her yere gidebileceklerini söylüyor. Mesela uzaya, mesela helikopterle lavların döküldüğü volkanik dağlara ve de uçakla Sahra Çölü'ne. Çocukların merakı gittikçe artıyor, bu nasıl olabilir diye

sorgulamadan edemiyorlar. Öğretmenlerinin sözleri ise onları iyice şaşırtıyor. Okumayı öğrenince Ağrı Dağı'na, bir roketle Mars, Satürn ve Jüpiter gibi gezegenlere, Kuzey Kutbu'na gidebileceklerini söylüyor. Daha da entere-san olanı, zamanda yolculuk... Evetevet yanlış duymadınız onların okumayı öğrenmesiyle zamanda yolculuk yapabileceklerini söylüyor. Ne muhteşem bir şey değil mi, hem geçmiş hem geleceği görmek... Öğretmenleri anlattıkça Atlas ve arkadaşlarının hem merakı artıyor hem de hayal kurmaya başlıyorlar.

Eylül, ekim, kasım derken ocak ayı gelir. Atlas ve arkadaşları artık okumayı öğrenmiştir. Şimdi sırada öğretmenlerinin büyük sürprizi açıklama günü gelmiştir. Öğretmenleri öğrencileri alır ve kapısı balonlarla ve simli kartlarla süslenmiş bir yere götürür. Kimseden çık çıkmamakta, herkes meraklı gözlerle kapının arkasında ne olduğunu merak etmektedir. Derken geri sayım başlar ve kapı açılır. Çocuklar karşılarında kocaman "Kütüphanemize Hoş Geldiniz" yazısı ile karşılaşılırlar. İşte aylardır onları bekleyen sürpriz bir kütüphanedir. Atlas hemen eline turuncu kapaklı bir kitap alır. Bu resimli bir kitaptır ve kapağında bir dinazor gülümsemektedir.

Haydi bakalım çocuklar, sıra sizde... Sizler de kitapların renkli dünyalarında yolculuğa çıkmaya var mısınız? O zaman hepinize macera dolu yolculuklar...

SİVAS

İllerimizi Tanıyalım

Çifte Minare:

Bu göz alıcı yapı, Sivas'ın en önemli değerlerinden biri. Taç kapı üzerinde yer alan kitabesine göre 1271 yılında İlhanlılar Veziri Şemseddin Cüveyni tarafından yaptırılmış. Medrese, süslemeli taç kapısı ve tuğla-çini örgülü iki minaresi ile dikkati çekiyor.

Gökpınar Gölü:

Gölün suyu tatlı, berrak ve temizdir. Öyle ki bazı kısımların derinliği 17-20 metreyi bulduğu halde içine atılan küçük bir cismin tabana kadar çöküşü ve tabandaki duruşu, net olarak izlenebilmektedir. Gölün diğer bir özelliği, güneşin açısına göre ton değiştirmesidir. Gölün rengi mavi-gök renginden olduğu için bu ad verilmiştir.

Sızır Şelalesi:

Çat Ormanları içinde, Göksu Çayı üzerinde. SİT alanı ilan edilerek koruma altına alınmış bir doğal güzellik. Etrafı yemyeşil ormanlarla çevrili saklı bir hazine gibi şelale. Gürül gürül akan suyu ile hayran kalmamak elde değil.

“Sivas İç Anadolu'nun doğusunda yer alan, Anadolu'daki tarihi İpek Yolu güzergâhlarının kesiştiği bir yerde konumlanmış ve ünlü Kral Yolunun da geçtiği büyük bir ilimizdir. Sivas tarihi zenginlikleri, doğal güzellikleri, kaplıcaları ile turistlere ilginç tatil olanakları sunmaktadır.”

Divriği Ulu Cami ve Darüşşifası:

İslâm mimarisinin başyapıtlarından diyebiliriz. Öyle ki UNESCO Dünya Miras Listesi'ne Türkiye'den giren ilk mimari yapı olma özelliği de taşıyor. Cami bitişiğindeki darüşşifa, hastaların su sesi ile sağlıklarına kavuştuğu bir hastane olarak hizmet vermiş.

Sivas Ulu Camii:

Anadolu'nun en eski camilerinden biri. Kitabesine göre 1196-97 yıllarında Kutbettin Melikşah döneminde Kızılarşan bin İbrahim tarafından Kul Ahi'ye yaptırıldığı anlaşılan bu tarihi caminin Osmanlı Devrine ait İhramcızade İsmail Hakkı Toprak Hazretleri'nin de kabrinin bulunduğu 23 mezardan oluşan bir haziresi bulunmaktadır.

Kangal Köpekleri:

Sivas'ta aklan gelen ilk şeylerden biri de Kangal Köpekleridir. Dünyaca ünlü olan bu Türk kökenli köpek ırkı, çoban ve bekçi köpeği olarak ün kazanmıştır. Bu ırkın ismi ise Sivas'ın Kangal ilçesinden gelmektedir.

“Sivas ilimizin ilçeleri; Akıncılar, Altınyayla, Divriği, Doğanşar, Gemerek, Gölova, Gürün, Hafık, İmranlı, Kangal, Koyulhisar, Suşehri, Şarkışla, Ulaş, Yıldızeli ve Zara'dır.”

Nisa
ERCIYES

Fakirlerin Vergisini Ödeyen Kadın Vakfı

Vakfın Adı: Ümmühani Hatun binti Durak Efendi Vakfı

Kurulduğu Yer: Bulgaristan, Varna, Provadi

Kurum Tarihi: 1119 H./ 1708 M.

Provadi, Bulgaristan'ın kuzeydoğusunda, Varna şehrine bağlı şirin bir kasabaydı. Bulgaristan o yıllarda Osmanlı İmparatorluğu'nun yönetimindeydi.

Bölgedeki karışıklıklar sebebiyle Müslüman ahali zorluklar yaşıyordu.

Ticarî hayat, neredeyse Avrupalı tüccarların eline geçmişti.

Müslüman ahali ise günlük geçimini dahi sağlayamıyor, vergisini ödemekte zorlanıyordu.

İşte bu dönemde hiç kimsenin beklemediği bir şey oldu... Provadi esnafı birbirine soruyordu:

- Senin haberin var mıdır bre?
- Ne haberi bre?
- A be bir hatun kişi çıkmış. Esnafın vergisini ödeyemiş, bilesin.

Bu arada konuşmalara kulak kabartan bir Yahudi tüccar lafa karıştı:

- A be kuzum, sen bizimle dalga mı geçersin? Kim başkasının vergisini verir? Yahudi kakhaha atarak dükkânına döndü, komşuları şaşkındı.

Aradan çok geçmedi... Vergisini ödeyemeyen esnafa vergi idaresinden tebligat gelmeye başlamıştı: "Yukarıda yazılı ödenmemiş verginiz Ümmühan Hatun Vakfı tarafından ödenmiştir. Borcunuz tamamen kapatılmıştır. Bilginize."

Tebliğatı alan esnaf sevinçle ellerini açıp Allah'a şükrediyor. Ümmühan Hatun'a da dua ediyordu... Vakfın kurulduğu yer Varna Provadi; kuruluş yılı da Hicrî 1119/Miladî 1708 idi. Vakıf senedinde "Şehirde vergi ödemekte güçlük çeken ne kadar esnaf varsa hepsinin vergisini ödemek" şartı yazılıydı.

Ümmühan Hatun'un adı tarihe "Fakirlerin Vergisini Ödeyen Kadın" olarak geçecekti...

Mustafa
AKGÜN

KURUM DÖKÜLMÜŞ ÇİÇEKLER

Çiğdem okul dönüşünde yemeğini yedi. Üstünü değiştirdi. Sonra evlerinin avlusuna çıktı. Çöp kovasını ve süpürgeyi aldı. Avluyu süpürmeye başladı. Süpürdüğü çöpleri sokaktaki belediyenin çöp aracına boşalttı.

Bu sırada amcası Selim ile kızı Burcu avluya girdiler. Onların evi Çiğdemlerin evine bitişikti.

Amcası sordu; "Ne yapıyorsun Çiğdem?"

"Avlumuzu temizliyorum amca. Öğretmenimiz derste çevre temizliğinden ve korumasından çok bahsetti. Burcu'nun size bahsetmiş olması lazım."

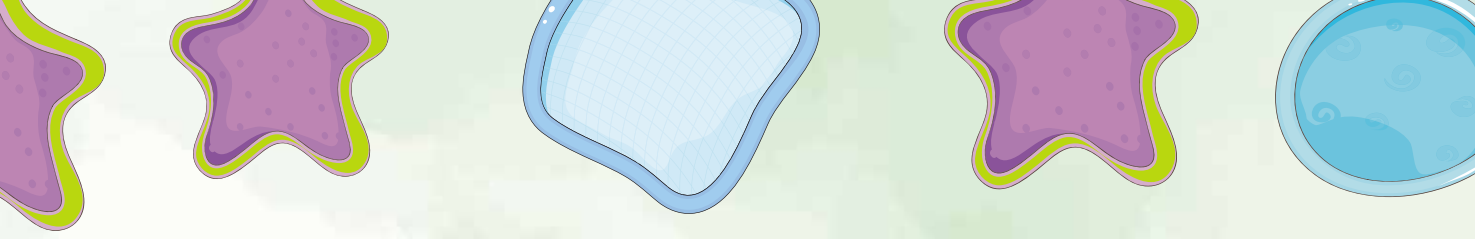
"Burcu bana öyle bir şeyden bahsetmedi."

Selim Çiğdem'e yaklaştı ve şunları söyledi:

22

Sonuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

"Bahçeye diktiğin çiçekler de çok güzel. Ne kadar da güzel açmışlar. Şu kadifelere bak. Koca koca, katmer katmer. Mineler, zinyalar... Hepsi birbirinden güzel!... Zaten giderken çiçeklerden bir demet isteyecektim. Evde vazoya koymak için."

Çiğdem, amcası ve Burcu avlunun bir kenarındaki oturaklara oturdular. Çiğdem şunları anlattı:

"Bazen bir parka gideriz. Güzelim çimenlerin, çiçeklerin, ağaçların yanında oturaklar vardır. Hemen yanında yenilip atılmış çekirdek kabukları görülüyor. Bu ne kadar ilkindir. Daha da ilerisi ne kadar iğrençtir bu. Bu çekirdek kabuklarını buraya atanlar hiç mi eğitilmemişlerdir? Bu güzelliği bu şekilde kirletmeye hakları var mı?"

Burcu da bir sinirlilik gözleniyordu;

"Yeter artık Çiğdem!..." dedi. "Günlerden beri hep bunları anlatıp duruyorsun. Öğretmenin anlattıklarını anlatıyorsun hep. Herkese takıp duruyorsun. Yola kâğıt atanlara bozuluyorsun. Yere tükürenleri ayıplıyorsun. Oturaklara oturup çekirdek çitleyen kadınlara sinirleniyorsun. Bırak herkes istediği şekilde çekirdek çitleyip lâflasın. Dediklerin doğru olabilir. Ama bunları sadece sen mi düşüneceksin?"

"Herkes benim gibi düşünürse mesele kökten çözülmez mi?"

Burcu isteksizce cevap verdi:

"Çözülür."

Bu sırada bahçenin ilerisinden bir ses geldi. Dönüp hepsi de o tarafa baktılar. Burcu'nun annesi soba borularını sökmüştü. Borulardaki kurumları bahçeye döküvermişti. Kurumlar, bahçeye saçılıp gitmişti. Çiçekler az önce ne güzel görünüyordular. Şimdi kurumların altında kalmışlardı.

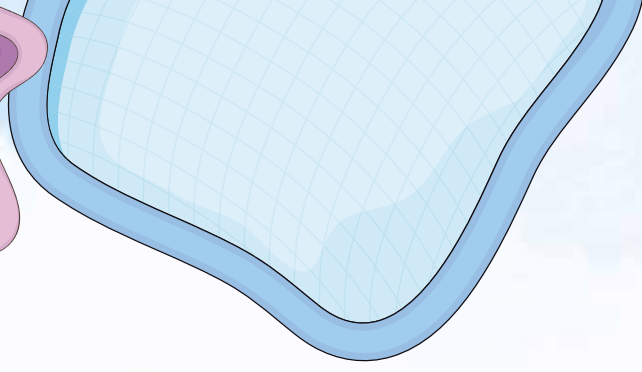
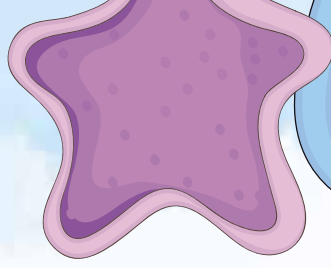
Selim çiçeklerin bulunduğu tarafa baktı. Karısının ortaya çıkardığı çirkin manzara Selim'i sinirlendirmişti. Bağırarak konuştu.

"O ne hanım?!... Ev temizliyordun. Çiçekler ne güzel açılmış. Soba borularındaki simsiyah kurumları çiçeklerin üstüne döküyorsun. Kurumlar, açılmış güzelim çiçeklerin üstüne gelmiş. Yazık!..."

Herkes suskundu. Selim gidip kuruma bulaşmış kadifelerden birini kopardı. Bir tane de diğerlerinden kopardı. Selim çok kızgındı.

"Çiğdem senin titizliğini şimdi çok iyi anlıyorum kızım!... Elimdeki şu iki çiçeğe bakın. İkisi de kadife. Önce ikisi de gayet güzelmiş. Ama şimdi öyle değil. Biri kuruma bulaşmış ve güzelliğini kaybetmiş. Diğer tertemiz. Sapsarı ve ne kadar güzel. İç açıcı."

Hoşgörülü Olmak

24

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Kişinin; kendisinden farklı düşünenlere, inanç ve davranışlarda bulunanlara karşı saygılı, sevecen ve katlanır olmasıdır hoşgörü. İnsanlara ve topluma bile isteye zarar veren kişileri, olayları, sorunları yok saymak, boş vermek, aldırmamak değildir. Aksine; sevgiyle, saygıyla, anlayışla, önyargısız yaklaşmak, örnek davranışlar sergilemek ve hataları düzeltmektir.

Hoşgörü; anlayışlı olmaktır, değer vermektir, ayıpları örtmektir, affedici olmaktır, kusurları görmemektir, uyumlu olmaktır, tahammül etmektir, farklılıkları tanımaktır, paylaşmaktır, saygı duymaktır, karşısındaki kişileri dinlemektir, önemsemektir. İşte; içeriğinde bunca güzel özelliği barındırdığından hoşgörü bir toplum için değerlidir, önemlidir.

Hoşgörü üzerine söylenmiş sözler, yazılmış şiirler, anlatılmış öyküler bu kavramın bir toplum için ne denli önemli olduğunu gösteriyor.

“Hoşgörü, insanlığın bir parçasıdır.”

“En büyük ihtiyaç hoşgörü, en büyük düşman önyargıdır.”

“Hoşgörü ve olgunluk ayrılmaz ikilidir, birinin olmadığı yerde diğeri olmaz.”

“İnsanlığın kurtulmasını sağlayan en büyük erdem hoşgördür.”

“Hoşgörü, başka insanların kusurlarında kendimizin de payı olduğunu kabul etme olgunluğudur.”

“Hoşgörü öyle bereketli bir tohumdur ki,

tüm güzel duygular içinde filizlenir.”

“Hoşgörü, yapılan her şeyi kolayca kabul edip onaylamak değildir.”

“Dünyanın bize saygı göstermesini istiyorsak, önce biz kendi benliğimize ve milliyetimize bu saygıyı duyguda, düşüncede, bütün davranış ve tutumumuzda göstermemiz gerekir.”

“Hepimizin hataları ve kusurları vardır; gelin karşılıklı olarak birbirimizin hata ve kusurlarını bağışlayalım, çünkü hoşgörü tabiatın ilk yasasıdır.”

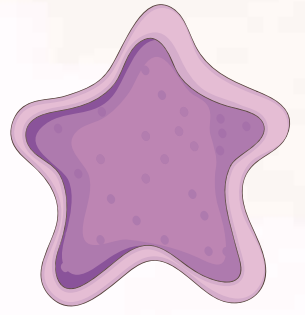
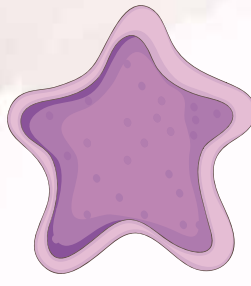
Hoşgörü üzerine söylenmiş bu sözlerin her biri hem derin anlam içermekte hem de yol gösterme niteliği taşımakta.

Saygılı, yürekleri sevgi dolu, hoşgörü sayesinde din, dil, ırk ayrımı gözetmeksizin barış içinde yaşayabilen bir toplum ve gençlik yetiştirebilmek için, hoşgörü kavramının öneminden söz etmek, öğütler vermek her zaman yeterli olmuyor. Bunun yerine hoşgörülü, sevgi ve saygıya dayalı, hiç kimseyi ayırtırmadan adil davranarak; örnek olmalı ve bu kavramın toplumda yerleşmesini sağlamalıyız.

Ailenizde, okulunuzda, yaşadığınız toplumda sevgi, saygı, hoşgörüye dayalı davranışlarla karşılaşmanız; sizlerinde güzel davranışlarla karşılık vermeniz dileğiyle...

Elif Esra'nın
Günüğü

Elif Esra
ŞAHİN

Bir
nasihat
iki yol

26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Sevgili arkadaşlar, YüceRabb'imizin "En güzel biçimde yarattım." buyurduğu insan için iki yol vardır. İnsan, yaratılış gayesinin bilincinde olup güzel ahlak ve davranışlar sergilerse meleklerden daha üstün olur.

Nefsanî istek ve arzularının esiri olursa, insanlara eziyet edip Allah'ın emirlerini gözetmezse hayvandan daha aşağı bir durumda olur. Birinci yolun sonunda cennet, ikinci yolun sonunda ise cehennem vardır. İnsan, gönlü alçaldıkça değeri yükselen bir varlıktır. Rabb'imiz bizim dosdoğru yolda yürümümüz, güzel ahlak sahibi ve hoşgörülü olmamız için peygamberleri ve bizlere rehberlik edecek 'dostlarını' göndermiştir. Bu büyük Allah dostları, iyi kul olmanın yollarını yaşayarak ve güzel örnek olarak bizlere göstermektedirler. İşte bu büyük Allah dostlarından Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi Divan'ında bizlere şöyle nasihatte bulunuyor:

Âlemi sen kendinin kölesi kulu sanma,

Sen Hak için âlemin kölesi ol kulu ol.

Nefsin hevası ile mağrur olup aldanma

Yüzüne bassın kadem, her ayağın yolu ol.

Beyitlerde geçen tavsiye ve nasihatleri hayatının her alanında bizlere yaşayarak örnek olmuş bir Hak dostudur Osman Hulûsi Efendi Hazretleri...

İnsanlığa her konuda en güzel örnek olan ve âlemlere rahmet olarak gönderilen Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimiz de güler yüzlü, yumuşak huylu ve son derece nazik idi. Kaba ve kırıncı değildi. Ağzından kırıncı bir söz çıkmazdı. O, ömründe hiç kimseye kötü söz söylememiş, kırıncı bir davranışta bulunmamış ve kim-

seyi azarlamamıştır. On yıl Peygamberimiz'in hizmetinde bulunan Enes (r.a.) diyor ki; "Peygamberimiz bana hiçbir gün 'öf' bile demedi. Yaptığım bir şey için bunu niye yaptın, yapmadığım bir iş için de niye yapmadın, diye beni azarlamadı." Gördüğü kusurları kimsenin yüzüne vurmazdı. Arzu edilmeyen yanlış bir davranış gördüğü zaman, "Bazıları şöyle yapıyor, şöyle söylüyor, hâlbuki bunlar doğru değildir." gibi umumi sözlerle nasihat eder ve böylece kimseyi utandırmadan kusur ve hataları düzeltirdi. Kendisine bir şey ikram edilse, az da olsa onu küçümsemez, ona değer verirdi. Yapılan iyiliğe karşılık verir, iyilik yapanları hayırla anardı. Peygamber Efendimiz'in, Medine sokaklarında ezanla alay eden Yahudi çocuk Ebu Mahsure'ye gösterdiği hoşgörü ve gönülleri fetheden üslubuyla çocuk kalbini fethederek onu Kâbe'ye müezzin tayin etmesi tarihe not düşülecek bir hoşgörü tablosudur. İşte tevazu ve hoşgörüyü anlatan güzel bir örnek.

Bir Allah dostuna sormuşlar; "Yeryüzü ile arşı âlânın arası ne kadardır?" Şöyle cevap vermiş:

"Bir adımdır, ayağının birini nefsinin üzerine basarsan, diğer ayağınla arşı âlâya ulaşırsın"

Sevgili arkadaşlar, aslanan Allah katındaki değerimizdir. Ahirette bize lazım olan bizi cennet ehli yapacak olan da budur.

Divan-ı Hulûsi'den bir beyitle bitirelim:

Allah için herkese hürmet et de sev sevil

Her göze diken olma sünbülü ol gülü ol

Kalın sağlıcakla..

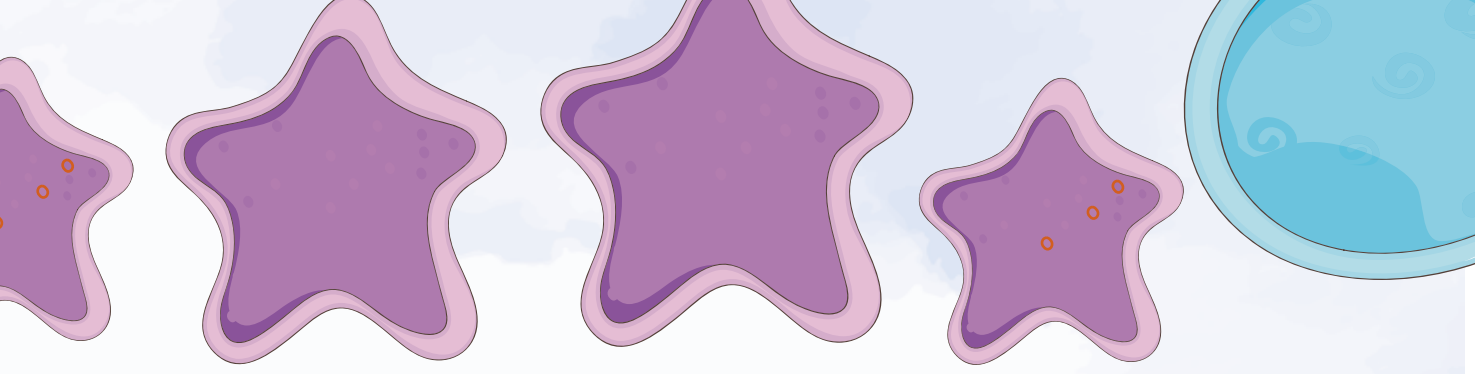
Seda
Bayrak
DURGUT

Hoşgörülü Kedi

28

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2024

Minik bir kediyim ben. Peki, minik bir kedi olmam insanların neden üzüldüğünü ya da sevindiğini anlamama engel mi sanıyorsunuz?

Asla!

Aksine insanlara yakın olmam onları daha iyi anlamam için bana müthiş bir fayda sağlıyor. Şartlarım gayet elverişli yani...

Bir durum değerlendirmesi yaparak size bunu açıklayayım:

Çocuk annesinden pahalı bir oyuncak istedi.

Annesi "Bu oyuncuğa ihtiyacın yok canım. Çok benzerinden evde var zaten." dedi.

Çocuk ağlamaya başladı. Hatta bununla yetinmeyip alışveriş merkezinin ortasında kendini yerlere atmak suretiyle ufak çapta bir kriz geçirdi. Kriz geçirmenin ne demek olduğunu bilmediğimi zannetmeniz beni üzer. O sırada kafesimde rahat rahat uyurken minik sahibimin çılgınlıklarına uyandım. Ve inanın bu ilk değil! Bırakın kriz geçirmeyi de bileyim yani, değil mi ama!

Hatta size bir sır vereyim mi?

Bazen kelimeleri duymama da gerek kalmıyor. İnsanların surat ifadelerinden anlıyorum ne demeye çalıştıklarını. Yalnız işin enteresanı ne biliyor musunuz? İnsanlar birbirlerinin ne demeye çalıştıklarını anlayamıyorlar. Birbirlerini dinlemiyorlar

hatta. Bakın, benim de anlayamadığım şey bu işte. Zor olanı nasıl başarıyorlar, gerçekten kedi aklım buna yetmiyor. Hay bin miyav!..

Neyse... Ne diyordum?

Haaaa. Çocuk kendini yerlere atınca annesi "Ağlaman bittiğinde bana haber ver lütfen, ilerideki bankta oturacağım." deyip arkasını döndü ve yürümeye başladı. Beni de unuttu iyi mi! Annesinin kararlı olduğunu gören minik sahibim beni de alarak yürüyen annesinin peşinden koşmaya başladı. Annesi biraz ötede oturdu. Çocuğa hâlâ arkası dönüktü. Çocuk annesinin yanına oturdu. Kafesimin kapağını açıp beni kucağına aldı. Kendisine biraz miyavlayıp hoşgörülü davranmaya çalıştım. Üzgündü. İsteddiği olmamıştı. Ama haksızdı. Evde o kadar fazla oyuncak vardı ki ben bile bazen ufacık bir çocuğun neden bu kadar oyuncuğu olduğunu anlayamıyordum...

Neyse... Sonuç olarak annesi oğlunu kucağına aldı ve iletişim kurabilmek için insanların neden birbirlerini dinlemeleri gerektiğini anlatmaya başladı. Haklıydı. Miyavlamadan anlaşamazdık. Gülümsemeden, karşımızdakini dinlemeden...

Bu arada önüme konan bir paket yaş mamaya dalmışım. Konuşulanların kalanına pek kulak veremedim. Nam namnam... İşte hoşgörü tam olarak bu arkadaşlar! Hoş gördüğünüz için teşekkür ederim...

Sibel U.
ÖZDEMİR

Yoksa O Bir Medyum muydu?

30

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2021

Büyüdüm mü ne! Artık nineme eskisi kadar öfkelenmiyorum. Durmadan onu yap, bunu yapma. Onu öyle yaparsan daha iyi olur, der dururdu bana. O nasihat verdikçe öfkelenir, ben hiçbir şeyi doğru dürüst yapamıyorum diyen endişelenirdim. Verdiği öğütlerden hoşlanmazdım. Annemle babamın onun söylediklerine harfiyen uymalarına akıl sır erdiremezdim. Bu nasıl bir hoşgörü diye sorardım kendime. Düşününce, ninemin ailemizin büyüğü olduğunu, onun kalbini kırmamak için söylediklerini dinlediklerini sandım.

Ben ninemin dediklerini dinlemez, dinliyor gibi gözükür, işitsem de yapmazdım. Hatta bazen onun dediklerini özellikle tam tersini yapardım. Bu konuda annemi de babamı da dinlemezdim ama dinler gibi gözükürdüm üzülmelerini diye. Nineme saygı duyardım. Onu çok severdim ancak nasihatlerinde ısrarcı davranması beni gerçekten öfkelenendirirdi. Ben yaşayarak doğruyu da yanlışlığı da kendim görerek öğrenmek istiyordum. Öyle ya, ninem bir ömür boyu yanımda olamayacak, her konuda bana akıl veremeyecekti. Belki de bu yüzdendi davranışım.

Ne var ki zaman geçtikçe ninemin haklı olduğunu, verdiği nasihatlerin bir bir çıktığını görüyordum. Peki, o olacakları nasıl önceden görebiliyordu? Yoksa o bir medyum muydu?

Babamla konuştuğumuz bir akşam; insanlar yaş aldıkça yaşadıkları olaylar karşısında tecrübe sahibi olurlar, dedi. Şimdi anlıyordum ninemin her konu hakkında

nasıl olup da doğru öğütler verebildiğini. Yeni yeni fark ediyordum bana karşı ne kadar da sabırlı, anlayışlı davrandığını. Ben de ömrüm boyunca deneyim sahibi olacağım. Belki o zaman ben de ninem gibi torunlarıma öğütler vereceğim. Artık ninemin söylediklerine öfkelenmiyorum ve ona karşı olan davranışlarımdan dolayı çok utanıyorum.

Ninemi salonda yalnız görünce yanına gittim. Uzun uzun konuştuk. Onu dinlemediğim hatta bazı günler sabrını zorladığım için çok üzgün olduğumu söyleyerek özür diledim. Elini öptüm. Saçlarımı okşadı. Sarıldı bana.

“Daha çok küçüksün meleğim. Olur böyle şeyler. Bak sen de sonunda doğru olanı gördün. Yaşadığın sürece de iyiyi kötüyü, doğruyu yanlışlığı öğrenmeye devam edeceksin. Yeri gelecek sabredebek yeri gelecek hoş göreceksin. Bazen de görmezden geleceksin.” diyerek kucakladı beni.

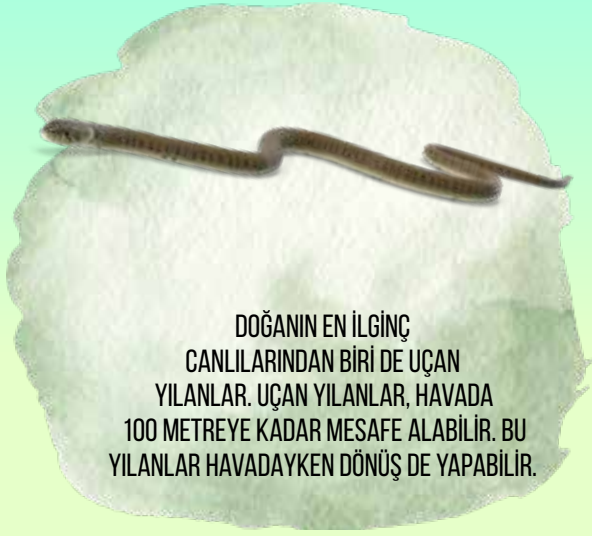
Konuşmalarımızı annemle babam da duymuş. Gülümseyerek yanımıza geldiler. İkimizi de kucaklayıp öptüler.

İşte böyle arkadaşlar, yaşadıklarımı sizinle de paylaşmak istedim. Siz, siz olun benim gibi davranmayın sakın büyüklüklerinize. Sonradan çok üzülmüyorsunuz. Ve itiraf ediyorum ninemden hoşgörölü, anlayışlı ve sabırlı olmasını öğrendiğim için çok mutluyum. Artık, hiçbir arkadaşımı tartışmıyorum, küsmüyorum, kimseye karşı ön yargılı davranmıyorum.

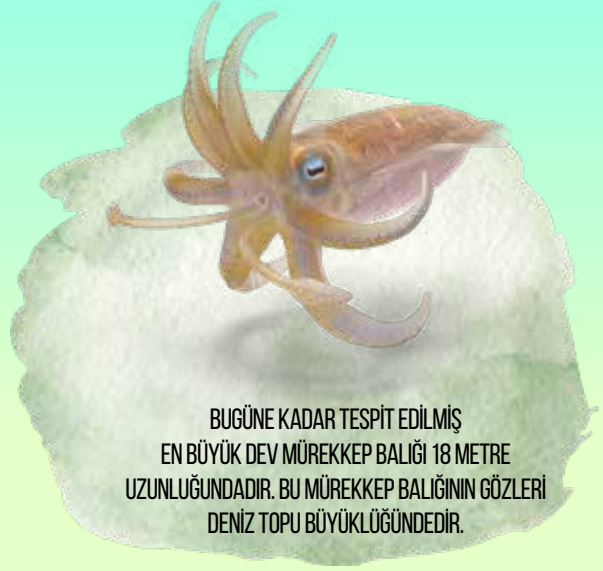
Bundan sonra ninemin söylediği her sözü, küpe yapıp kulağıma takacağım.

Postlarımızdan ilginç Bilgiler

DOĞANIN EN İLGİNÇ
CANILARINDAN BİRİ DE UÇAN
YILANLAR. UÇAN YILANLAR, HAVADA
100 METREYE KADAR MESAFE ALABİLİR. BU
YILANLAR HAVADAYKEN DÖNÜŞ DE YAPABİLİR.

BUGÜNE KADAR TESPİT EDİLMİŞ
EN BÜYÜK DEV MÜREKKEP BALIĞI 18 METRE
UZUNLUĞUNDADIR. BU MÜREKKEP BALIĞININ GÖZLERİ
DENİZ TOPU BÜYÜKLÜĞÜNDEDİR.

12 METRELİK UZUNLUĞA SAHİP BALINA
KÖPEK BALIĞI, KOCAMAN KARNINI MİKROSKOPİK
PLANKTONLARLA DOYURUR!

BİR BOZ AYININ ISIRIĞI, BİR BOWLING
TOPUNU EZECEK KADAR GÜÇLÜDÜR. İNSANA
VEREBİLECEĞİ ZARARI VARIN SİZ DÜŞÜNÜN!

Çocuk Masum Her Dinde

*Çocuk Masum Her Dinde
Doğunca ağlar ama
Çocuklar ağlamasın
Dayanmaz baba ana
Çocuklar ağlamasın.*

*Çocuk dünyanın gülü
Evimizin bülbülü
Kalem taşısın eli
Çocuklar ağlamasın.*

*Okula gitsin gelsin
Çağdaş bilgiyle dolsun
Herdem oynasın gülsün
Çocuklar ağlamasın.*

*Oyun oyuncak masal
Derken yeşerir dal dal
Gülsün yanağı al al
Çocuklar ağlamasın.*

*Hayatın baharında
Dün, bugün de yarın da
Afganistan diyarında
Çocuklar ağlamasın*

*Okşansın hep başları
Sıcak olsun aşıları
Akmasın gözyaşları
Çocuklar ağlamasın.*

*Tektaş'ım der ki her an
Üzülmesin hiçbir an
Türkiye'm cennet vatan
Çocuklar ağlamasın.*

Musa TEKTAŞ

“Dinimiz tek vücut gibi olmamızı ve birbirimize karşı hürmetkâr bulunmamızı emreder. Bundan dolayı; tam birlik ve beraberlik içerisinde millet ve memleketimizin yükselmesi için çalışmak, hem millî ve hem de dinî borcumuzdur. Her karış toprağı aziz şehitlerimizin mukaddes kanları ile sulanmış bulunan bu cennet vatan bizden bunu bekler.”

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

